

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

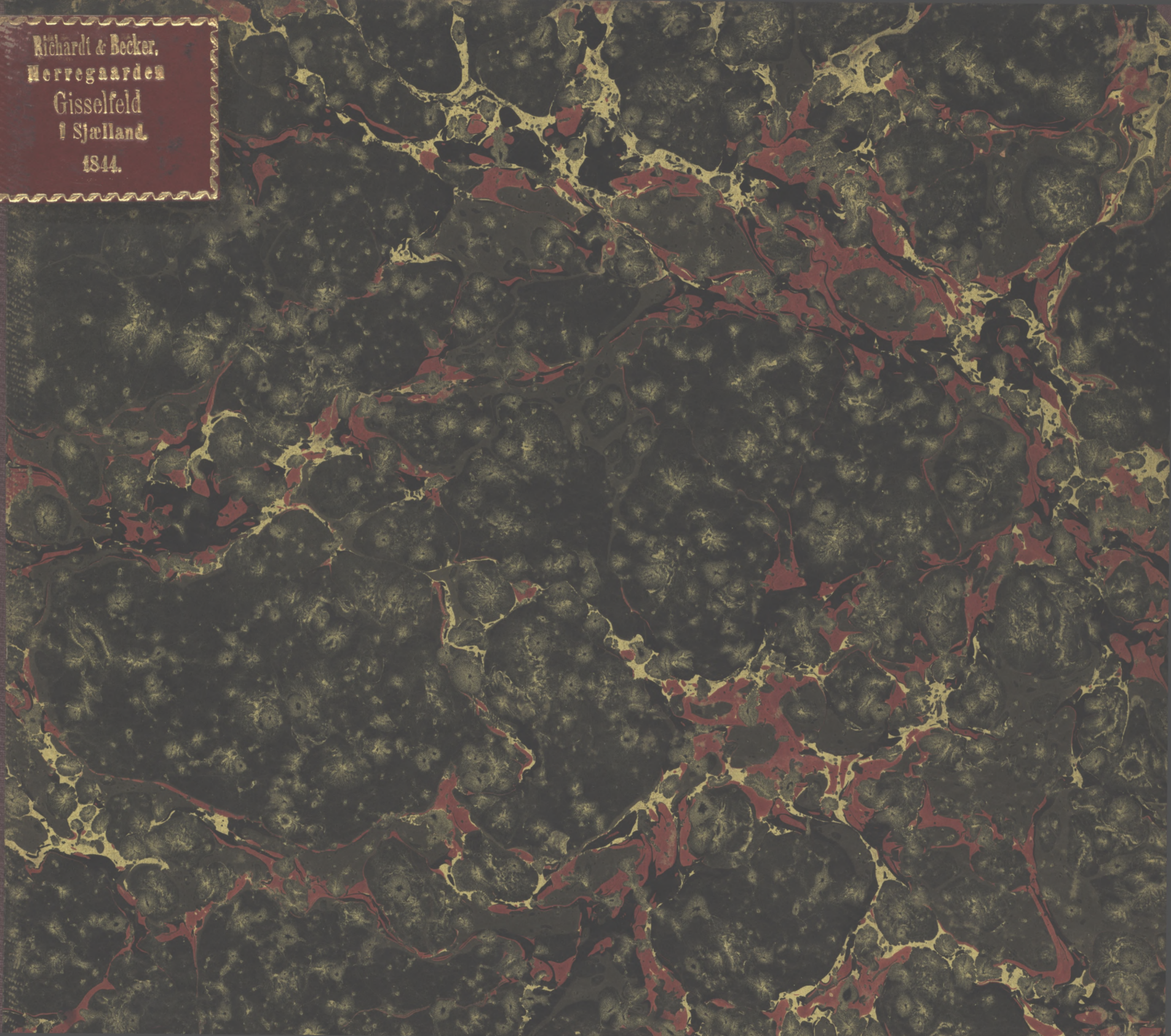
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Becker,
Herregaarden
Gisselfeld
i Sjælland.
1844.

F. Richardt del.

C.A. Reitzels Forlag.

Eni. Sørensen & Co lith. Inst.

GISSFELD

i Sjælland, opført 1547.

GISSELFELD

i Sjælland, opført 1547.

Omtrent midt i den Kirkant, som dannes af Byerne Kløge, Ringsted, Røstved og Præstø, ligger i Braaby Sogn i den yderste sydsørlige Spids af Ringsted Herred og Sorø Amt det adelige Romfrukloster Gisselfeld, en betydelig Hovedgaard, som i daglig Tale der i Eggen næsten altid kaldes Klosteret, skjøndt i en uegentlig og protestantisk Betydning af Ordet, da her aldrig har været noget catholsk Kloster. Den anselige, trefløjede Hovedbygning paa to Etager, af solid gammel Grundmuur med takkede Gavl, ligger meget høit imellem to Indsøer og sees allerede i lang Afstand, kneisende endogsaa over den høiliggende Skov, Dyrehaven, thi strax Syd og Vest for Gaarden sænker Jordbunden sig betydeligt og danner en dyb men temmelig smal Dal, i hvis Midte flyder en lille Åa, Begyndelsen til den siden saa anselige Suseaa, som efter 11 Miles Omvænken falder ud i Østersøen, noget over en Mill Syd for Røstved. — Paa den anden Side af Dalen hæver Landet sig igjen mere og mere, saa det paa nogle Steder rager frem over Gisselfeld, saaledes imod Vest ved Ulsøgaardens Hæsedede og de derliggende store Skove, samt især i ikke fuldt $\frac{1}{2}$ Mills Afstand imod Syd, hvor den 390 Fod høie Dverdrevsbakke ved Kirkebyen Bester-Egede danner det høieste Punkt i hele Sjælland, — den berømte Betrhøi i Døds Herred ikke engang undtagen, skjøndt denne rigtignok kun er een Fod lavere. — Ved denne sin høie Beliggenhed træder Gaarden overalt frem, især naar man passerer Landeveien fra Røstved til Kløge, og imponerer ved sin anselige Masse, der dog er altfor sammentrængt til at gjøre den Virkning i Landskabet, man skulde vente sig, efterdi der, seet fra denne Side, ikke er noget Taarn eller overhovedet nogen fremragende Deel af selve Hovedbygningen, som fortrinnsviis kan tiltrække Diet; hvis saadant var Tilfældet vilde Virkningen blive mangfoldige Gange større, men selv saaledes tager Gisselfeld sig meget smukt ud, navnlig fra den ligeoverfor paa Skraaningen netop i Skovens Udant liggende Skovriderbolig Sophieshøi, hvorfra Udsigten til det tilsyneladende saa nærtliggende Kloster er yderst tiltrækkende; men med Hensyn til Afstanden stuffer Diet, som ikke maaler det mellemliggende Dyb, thi man gaaer ikke let derhen paa $\frac{1}{2}$ Time, endskjøndt det synes at være saa nær.

Det ældste Gisselfeld laae imidlertid ikke paa samme Sted som det nuværende, men omtrent $\frac{1}{4}$ Mill derfra ved Vests Mølle, paa Parcelgaarden Louisenlunds Mark, i en Eng paa venstre Side af den Bæk, som falder ud i den nærliggende Torup Sø, thi paa Indsøer er denne Høislette ganske ualmindelig rig; Boldpladsen er endnu synlig. — En anden Boldplads ligger nærmere ved den nuværende Gaard i den saakaldte gamle Have og har uden tvivl været den øde Gaard Vallekensrup, hvis Jorder 1547 laae under Gisselfeld; ogsaa den har været omgivet med Grave. — Allerede i det 14de Aarhundrede eksisterede det gamle Gisselfeld uden al Tvivl og tilhørte dengang en ældgammel og mægtig sjællandsk Familie ved Navn Falk, af hvilken Ridderen Bo Falk spillede en vigtig Rolle under Baldemar Atterdag; han eiede Balls og rimeligviis ligeledes Gisselfeld, som 1410 tilhørte Peder Falk, derefter dennes Søn Eskild, hvis Datter Ida Falk giftede sig tredje Gang med Rigdraaden Mogens Gjøe til Krenkerup paa Lolland, som levede 1446, og bragte ham Gaarden; deres Søn Eskild Gjøe til Gisselfeld, Gunderslevholm og Krenkerup var Ridder, Rigets Raad og Marsk 1497, og fra ham kom Gaarden til hans yngste Søn Ridderen Henrik Gjøe, Hovedsmand i Kjøbenhavn 1523 og berømt for sit tappre Forsvar af denne Stad, hvilken han holdt den fordrevne Christian den Anden til Hænde saalænge som muligt. — Dette tappre Forsvar kostede ham imidlertid Gisselfeld, som han 1527 maatte sælge til Ridderen og Rigdraaden Johan Dre for at dække den Gjæld, hvori han var kommen til sine Soldater; dog fik Johan Dre Gaarden først 1532 efter en Proces med Henriks Broder, Mogens Gjøe til Gunderslevholm og Krenkerup, samt Otto Holgersen Rosenkrands, hvilke havde Pant i Gaarden for 4650 Mk. lybsk, hvortil deres Ret blev dem forbeholdt. — Johan Dre døde 1534 og hans Børn maatte 1541 atter udholde en Proces med Panthaverne, som i 4 Aar ingen Renter havde faaet, hvorfor baade Capital og Rente blev dem tildømt. Af Johan Dres Børn blev den berømte Peder Dre 1547 Eneeier af Gisselfeld med den øde Vallekensrup Gaards Jorder, ifølge Overenskomst med de øvrige Arvinger, og lod derpaa den gamle Gaard nedbryde samt den nuværende anselige Hovedbygning

GISELFEELD

i Sjælland, opført 1547.

opføre paa et beleiligere Sted paa en Hals, som han ved brede og dybe Grave forvandlede til en D; foran Borten, som gaaer ind igjennem et Porttaarn, var der i ældre Tid et stort Uføre, og endnu i Mand's Minde altid fugtigt og sumpet; Sagnet fortæller, at i dette Uføre engang endeel Ryttere ere omkomne, som Kongen sendte til Gisselfeld for at fange Peder Dre. — Bygningen blev opført af solid Grundmuur, med hvælvede Kjeldere samt de fornødne Skjehuller, og for oven under Taget en Vægtergang langs alle tre Fløie, hvor der overalt ere anbragte skraae Huller i Murene til at helde fogende Vand ned paa den Fjende, som skulde driste sig til at storme. — I en Steen over Borten lod han sætte følgende Kiim, som er at læse den Dag i Dag:

MDXL paa thedt svende Aar

Loed Peder Dre thendne Gaar flytte,
Då bygge af nye, som hand her staar
Sich och sine Arvinge thil Nytte,
Gudt undne thennom atþ bygge och bor,
Då saa i Verden atþ vere,
Atþ thedt bliver thennom thil Fredt och Roe,
Dver aldt Thing thil Guds Ere.

Peder Dre var af en usædvanlig Dygtighed, navnlig som Finantsmand, hvilket han i lang Tid især viste med Hensyn til sine egne Finantser, thi disses trivedes saare vel. Kong Christian den Tredie lærte snart at sætte hans Fortjenester, gav ham rige Forlehninger, gjorde ham 1552 til Rigsraad og brugte ham meget, især i Gesandtskaber og diplomatiske Forhandlinger. Da Peder Dre imidlertid var en myndig Herre og ikke altid holdt sin Tunge i Ave, skaffede han sig mange Fjender, iblandt hvilke Dronningen var den farligste, thi over hendes overveiende Indflydelse paa den gode Konge yttrede han sig oftere skarpt og bidende. Det saldt hende ikke vanskeligt at komme Peder Dre til Livs, thi i sin Bestræbelse for at forsøge sin Formue bestyrede han ikke astid sine Lehn saaledes, at der ikke kunne være Anledning til Klage, og da først Bogen helbede, skubbede Alle efter, som Ordsproget siger. Han afholdt sig derfor fra at besøge Raadet, fik derefter Tilladelse til at opholde sig paa sine Godser imod at stille Borgen, at han vilde forblive Kongehuset tro og ikke uden Tilladelse drage ud af Riget, og mistede alle sine Lehn, men da der desuagtet blev anlagt Sag imod ham, fandt han det raadeligt at rømme og drog endnu i samme Aar 1558 til Lybftland, medens Rigsraadets Dom gif ham imod og han blev idømt en betydelig Skadeserstatning til Kronen. Forinden denne sin Flugt er det rimeligviis at han en Tidlang har holdt sig skjult i en Kjelder, som endnu bærer hans Navn og til hvilken der gif en hemmelig Trappe fra et Bærelse i anden Etage, saa at han kunde trække sig tilbage, saasnart der kom Besøg, medens blot en eneste tro Tjener var indviet i Hemmeligheden og for-

sørge ham med Mad; at Sagen virkelig forholder sig saaledes bekræftes ved den Omstændighed, at man for nogle Aar siden ved at nedbryde et Skillerum har fundet den hidtil ubekjendte Forbindelsestrappe mellem Bærelserne og den saakaldte Peder Dres Kjelder.

Den Udygtige begav sig til Lothringen, hvis Regentinde var en Datter af Christian den Anden og gjorde Fordring paa Danmark; hos hende fik han strax en betydelig Ansættelse, i hvilken han ved sin udmærkede Indsigt i Finantsvæsenet blev sat istand til at gjøre hende og hendes Søn Hertug Carl store Tjenester, saa at Domainerne og Kronens Indtægter overhovedet bleve bragte til en hidtil ukjendt Størrelse. — Da det Rygte udbredte sig, at han havde tilveiebragt et Forbund mellem Lothringen og Sverrig, med hvilket Land Danmark laae i langvarig og haardnakket Krig, lod den unge Kong Frederik den Anden ham dømme som Ræmningsmand, der havde begaaet crimen læsæ majestatis, og alt hans Gods inddrage, hvoraf han forlehnede Gisselfeld til sin Yndling, Hofmarschal Greg Frederik von Dohna, efter hvis Død i Aaret 1565 Gaarden saldt tilbage til Kongen og blev overdraget til Hak Wlfstand.

Peder Dre afholdt sig imidlertid netop fra alle Forbindelser imod Danmark og viste stor Klogskab i sin vanskelige Stilling samt skaffede sig ved sine udmærkede Egenskaber mange regjerende Fyrsters Vensteb. Ved disses Forbøn blev det ham i Januar Maaned 1566 tilladt at komme tilbage til Danmark, hvor han ved sine klogtige Raad indtog den over sine ødelagte Finantser næsten fortvivlede Konge, saa at han allerede den 24de April s. A. fik fuldkommen Forladelse samt alle sine Godser tilbage, saavel som sin forrige Plads i Raadet, og blev Aaret efter ophøiet til Rigets Hofmester eller Premierminister, hvilken Værdighed han til største Gavn for Landet vedblev at beklæde indtil sin Død i Aaret 1575, i hvilken Tid han bragte Finantserne fra det dybeste Forsald til en hidtil ukjendt Flor. — Ogsaa som Videnskaberne's ivrige Beskytter er han bekjendt og har store Fortjenester af Universitetet saavel som af Communitetets Stiftelse for 100 fattige Studenter. — Han blev begravet i vor Frue Kirke i Kjøbenhavn, men hans Enke lod ogsaa i hans Sognekirke Braaby opsætte et Monument over ham. Han var gift med Fru Mette Olufs Datter Rosenkrands til Ballø, Steen Rosenfparres Enke, som overlevede ham og i sin Enkestand i Aaret 1586 opførte den største Deel af Ballø. — At Peder Dre indførte Karper saavel som de efter ham opkaldte Peder Dres Frøer her i Landet er noksom bekjendt, og de af ham ved Gisselfeld indrettede Karperfiskerier vare berømte i over 200 Aar efter hans Død, men have ikke mere deres gamle Betydning.

Da saavel Peder Dre som hans Brødre døde uden Børn gif Gisselfeld over i en anden Families Hænder, idet Rigsraaden Henrik Lykke til Dvergaard, en Dattersøn af Peder Dres Søster Anna, og efter ham hans Søn-

GISELSELFELD

i Sjælland, opført 1547.

ner Christen og Frands Lykke eiede Gaarden og indløste de Parter, der vare tilfaldne Rosenkrandsjerne som Arvinger efter Peder Dres Frue Mette. Frands Lykkes Søn var den for sin Rigdom og Ulykke saa bekendte Kai Lykke, ved hvis Fald denne Gaard tilligemed alle hans øvrige Godser kom til Kronen. — Kong Frederik overdrog Gisselfeld som Lehn til Feldmarschal Schack, siden Greve til Schackenburg, og ved hans Død i Aaret 1676 skjenkede Christian den Femte det til sin Yndling, Overkammerjunker Adam Levin von Knuth, som med kongelig Tilladelse af 8 nedlagte Bøndergaardene 1691 oprettede Volsgaardens Hæse, samt Aaret efter opførte den østre Bygning paa Den, paa hvilken hans Navn endnu staaer og hvis nederste Deel nu benyttes som Hestestald, men som i et heelt Aarhundrede af Herskabet brugtes til Beboelsesleilighed, medens Peder Dres herlige Bygning stod tom eller blot anvendtes til Bryggers, Kjøkken og Kornmagasin; først den nulevende Greves Fader indrettede i det store Huus Beboelsesleilighed for Herskabet. — Overkammerjunker Knuth var i mangfoldige Aar forlovet med Dronningens Hofdame, Comtesse Hilleborg Holck, men giftede sig af nu ubekendte Aarsager aldrig og testamenterede hende ved sin Død i Aaret 1699 intet af den betydelige Formue, han efterhaanden havde erhvervet ved sin Konges Raade, men for største Delen sendt over til sin Slægt i Møllentorp; hans Brud, som allerede var 41 Aar gammel, traf sig ved hans Død tilbage fra Hoffet og overlevede ham endnu i 25 Aar, hvorefter hun blev begravet ved hans Side i Braaby Kirke.

Knuths Arvinger folgte Gisselfeld og Afsendrup til Hs. Excellence, General-Feldmarschal-Lieutenant Christian Gyldenløve, Greve til Samsø, Friherre til Lindenborg og Høgholm, Stattholder i Norge, R. E., Overkammerherre, Generalpostmester og Geheimeraad, der udmærkede sig som Anfører for de danske Hjælpetropper, som kæmpede i Italien under den store Eugens Fæner; her gjorde Gyldenløve sit Testament i Verona den 18de September 1702, hvilket sluttede sig til et tidligere af 19de September 1701 fra Dresden, og oprettede derved af de tvende Gaarde Gisselfeld og Afsendrup, — naar hans Gemalinde, hvem de overdroges til Enkesæde, først var død, — et Kloster for 16 danske Jomfruer af Adel, for hvilket hans ældste Søn skulde være Overdirecteur og ligeledes siden altid den Ældste af hans Afkom paa Mandslinien; til Abbedisse bestemte han sin ældste Datter og derefter altid den ældste Frøken af Familien; hver Jomfru skulde indbetale 2000 Rdl. Cour., hvilke skulde danne et Fond til at underholde 50 fattige, medens Damerne hver nød 200 Rdl. af Klosters Indtægt. — Den egentlige Fundats er først forfattet den 14de Februar 1799 — Tillægsfundats af 1ste Juni 1821 — med nogle Forandringer, hvoriblandt at Conventualindernes Antal betydeligen forøges og at de deles i to Klasser, af hvilke den første erholdt 300 Rbd., den anden 200 Rbd. saar-

snart Klosters Indtægt tillade dette, eftersom Forbegøets Tilstand gjorde det nødvendigt at nedsætte dette Belsb; ikke blot adellige kunne nu optages, men Enhver, hvis Fader har haft Rang i de 6 første Klasser; ingen af Damerne kan imidlertid gjøre Fordring paa Bopæl paa Gaarden; Abbedissen faaer Navn af Priorinde og skal have 500 Rbd. aarligen, saasnart Klosters Forfatning gjør saadant muligt; Conventualindernes Antal udgjør for Tiden 8 i første og 27 i anden Klasse. Dersom Klosters Indkomster skulde tillade det, kan der aarligen anvendes en vis Sum til Udskyr for uformuende Piger. Overdirecteuren maa have Bolig paa Gisselfeld med Have og et vist aarligt Deputat af Fourage, Græsning, Brænde og Løv, men ellers ikke nyde Indtægt af Klosteret.

Gyldenløve døde allerede Aaret efter i den unge Alder af 29 Aar og efterfulgtes af sin ældste Søn, Christian Dannefskjold, Greve til Samsø, Friherre til Lindenborg og Høgholm, General-Admiral, Ridder (3: Storkors) af Dannebrog, som døde 1728, kun 26 Aar gammel, hvorefter hans ældste Søn, Grev Frederik Christian, blev Overdirecteur for Klosteret; han døde 1778 og under hans Efterfølger, Grev Christian Carl Conrad Sophus, erholdt Klosteret først sin Fundats; han døde 1823 og hans ældste Søn Hs. Excell. Frederik Christian Grev Dannefskjold-Samsø, Storkors af Dannebrog, er den nuværende Overdirecteur, ligesom dennes Broderdatter, Comtesse Henriette Dannefskjold-Samsø, er Priorinde.

Klosters Eiendomme udgjøre nu:

Ager og Engs Hartorn priv. 310 Td. 1 St. 3 Fd. 2 1/2 Alb.

— — — upriv. 1422 — 3 — 2 — —

Stov- og Møllefyld, privilegeret 42 Td. 1 St. 3 Fd. 1 1/2 Alb.

— uprivilegeret 40 — 2 — 3 — 1/4 —

Matr. Tiender 301 Td.

Hovedgaardene og Volsgaardene under Gisselfeld ere:

Gisselfeld udg. 452 Td. Ld., svarer i Forpagtningsafgift 200 Td. Rug 250 Td. Byg				
Hæse 480	—	—	200	— 115 —
Sophieshøi . . . 120	—	— 100 Rbd. Fordeb. Afg. af en Gaard samt	100	—
Louisenlund . . 125	—	—	—	140 —
Afsendrup . . . 300	—	— 75 Rbd. —	100	— 150 —
Rønnede Kro 150	—	— 910 — —	—	— 25 —
Borupgaarden og Rønnede				
Mølle 134	—	— 100 Rbd. Fordeb. Afg. af en Gaard samt	180	—

Summa 1761 Td. Land, svarer 1185 Rbd., 500 Td. Rug og 960 Td. Byg.

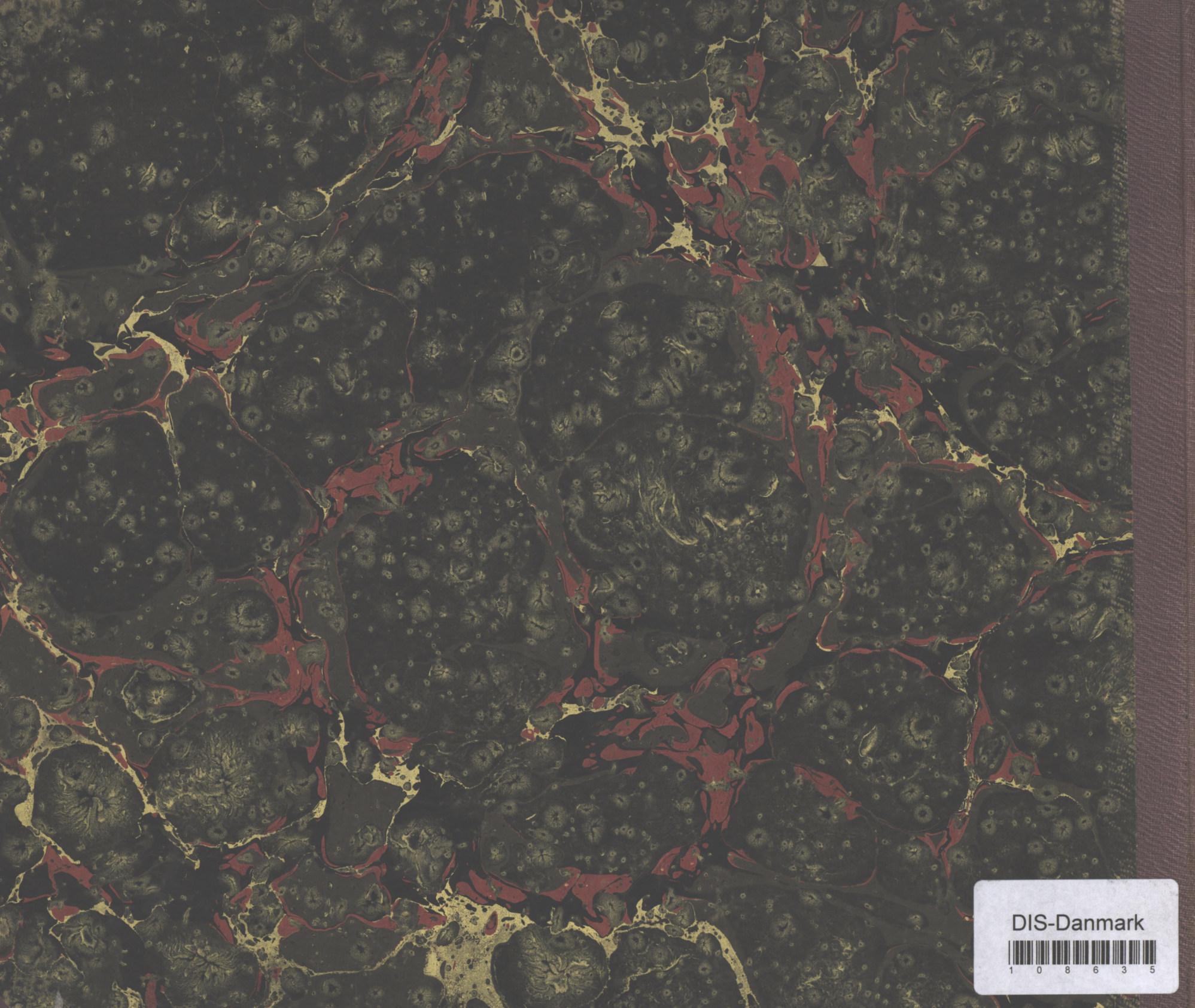
GISELFEELD

i Sjælland, opført 1547.

Desuden svare Forpagterne alle kongelige Statter. — Skovarealet udgjør omtrent 1800 Td. Land. — De Klosteret tilhørende Kirker med Kirkestiender og jus proponendi ere: Braaby og Tjestrup i Sorø Amt, Aversie, Tjbjerg, Herlufsmagle, Vesteregede og Ulbø i Præstø Amt, samt Kongetienderne af Braaby, Ulbø, Herlufsmagle og Tjbjerg Sogne, foruden Præstetiender af Tjbjerg By; den aarlige Indtægt af Tienderne er omtrent 1400 Td. Byg. — Bøndergodset indbringer aarlig i Hoveripenge, Arvefæstpenge, Landgildpenge, Smaaredsel, Huus- og Jordafgift 208 Td. Rug, 700 Td. Byg, 250 Td. Havre samt 9200 Rbd. Solv.

Det hofstaaende Prospect er taget fra Gaardens nordøstlige Side, der hvor Indgangen er til Driverierne og den saakaldte gamle Have, som er gjenneftaaen af Canaler og forsynet med endeel Anlæg efter gammel Skik; den besøges nu kun sjældent og er for største Delen taget i Besiddelse af et Slags store Myrer, som jeg aldrig har seet saa talrige, da de paa mange Steder endogsaa formeligen formene Udgangen; fra denne Have er der Udgang over Marken til et Taarn, som er en Efterligning af en gammel Ruin og fra Vinduerne af danner en ret smuk Afbrydelse i Markens Gensformighed. — Den vigtigste og anseeligste Have ligger imidlertid imod Syd og Sydvest, hvor alle Anlægene ere efter den nyere Smag, og det af Naturen saa usædvanligt begunstigede Terrain med sine to yndige Indsøer er benyttet til een af de smukkeste Parter, man her til Lands vil træffe paa, samt sat i Forbindelse med den saakaldte gamle Dyrehave, der nu dog ikke mere benyttes som saadan. — I Hovedbygningens Bærelser hænge endeel meer eller mindre gode Familieportraiter, af hvilke et Par vel fortjene Dmtale for de Personers Skyld, de forestille. Deriblandt er der eet paa Gangen i Knuths Bygning, en ung Dame i fuld Størrelse, fra hvis ene Finger der hænger ligesom et smalt rødt Baaud ned; dette forestiller dog en Blodstrøm, og man fortæller at det var en ung Pige af Familien, der havde forelsket sig i en Mand under sin Stand, som hendes Forældre paa ingen Maade vilde tillade hende at ægte; hun blev holdt indespærret, for at forebygge alle videre Følger, og besluttede sig til at ende sine Dage ved Sult, hvilket dog mislykkedes, da man med Magt tvang hende til at tage Føde til sig; fast i sin Beslutning greb hun nu en lille Kniv, som man vel havde anseet det for ufornødent at tage bort, og skar sig dermed en Dag, da hun var vis paa at blive længe alene, i den lille Finger, af hvilket tilsyneladende saa ubetydelige Saar hun forblødt sig; Maleriet er kunst flet, men Begivenheden selv alt for rørende til at den ikke skulde opbevares. — I Billiardstuen hænge adskillige gode Stykker, hvoriblandt tre Portraiter af Dannefsjolder-

nes Stammer, Grevinde Samsø, Poul Moth's Datter; det ene er især smukt og forestiller hende i Begreb med at byppe Ringene i et Båndfab, der rækkes hende af en Page; saavel Bærelset som Klæde dragten vidne om en høj Grad af Pragt og motivere derved saa at sige et vist Udtryk af Hovmod i hendes Ansigt, som de to andre Portraiter ere frie for. Af disse viser det ene hende som den Livsglade, Rydende, hvilket saa ganske passer til hendes fyldige Figur og hendes Ansigts Udtryk, hvorimod det tredie og idet mindste mig mest tiltalende forestiller hende som den Angrende, med et uendeligen tungstndigt, ja smertefuldt Udtryk i Ansigtets skønne Oval, som der ikke bærer mindste Præg af Sandselighed; dette Maleri stemmer meget vel overeens med det almindelige Sagn i Familien, at hun bestandigen angrede sine Feiltrin, som hiin Tidsalder ellers pleiede at betragte med saa almindelig Overbærelse, og aldrig tilgav sig selv. — Et Portrait af hendes ældste Søn, den raske Christian Gyldenløve, i hele hans Ungdoms og Skjønheds favreste Glæds, indeholder ikke noget Sædeles fremfor de sædvanlige Afbildninger af ham; derimod er der et karakteristisk Portrait af hans Gemalinde, Dorothea Krag, Baron Jens Juels Enke, som Gyldenløve efter sin første Gemalindes Død ægtede i hendes 26de Aar og hvis Ansigt med de store brune Dine i en ikke ringe Grad udtrykte Sandselighed; netop saaledes maa hun have seet ud, da hun lod Kongen give det mærkværdige Svar. Da Gyldenløve var død, kjædede hun sig nemlig i sin Enkestand og gav derfor sin Haand til den holsteenske Adelsmand Hans von Ahlefeldt til Bockhagen, men uagtet han var af en saa anseelig Familie, bebreidede man hende dog meget dette Skridt, efterdi Gyldenløve stedse blev betragtet som en fyrstelig Person, og selve Kong Frederik den Fjerde lod hende sige, at han meget maatte forundre sig over, hvor hun saaledes havde været i Stand til at glemme sin høie Stand og sin forrige Gemal, da hun nu kastede sig bort til en simpel Adelsmand; hun svarede da, med Allusion til Ahlefeldternes Hjelmtægn, en Hund, medens Gyldenløverne baade i Navnet og Vaabenet prangede med de stolte fyrstelige Løver: „Sage dem Könige, dass mir ein lebendiger Hund weit lieber ist als ein todter Löwe!“ Et Portrait af denne hendes tredie, smukke og anseelige Mand forestiller ham især med at kærtegne en Hund, vist ikke uden Hentydning til dette karakteristiske Svar, som bragte den godmodige og i dette Punkt overbærende Kong Frederik til ret af Hjertet at lee. — Iøvrigt beholdt hun ifølge sin afdøde Gemals Testament Giselselfeld, og det ikke blot i sin Enkestand, men endogsaa efter at hun igjen havde giftet sig.

DIS-Danmark

1 0 8 6 3 5